

BÚCSÚFIA.

Megyünk, megyünk. Kálváriázunk. Valaki vágyik ránk, akarja.
Folyó vagyunk, mely hegyre föl foly! Húz, húz a Kereszt mágneskarja.
A völgybe lent be más világ van! Pénzt hajszolnak, hejehujjáznak,
bombát csinálnak, átkozódnak. De sohasem meaculpáznak.
Ó mink is ott lakunk, de néha ekét és gondot eleresztünk
s míg hegyre föl folyunk csodának, el is felejtjük zord keresztünk.

Pedig mindnyájunk hord keresztet, mit könnyben, vérben megferesztett:
vannak sötét márványkeresztek, vérző, pirosló vágy-keresztek,
aggull szüzek aszott keresztje telerügyezve liliummal,
kínzó magány, vénség keresztje teleszegezve járdalommal,
nyomor penészgombás keresztje, ezer betegség keresztfája.
Mind hordjuk, mégis énekelve megyünk föl a Kálváriára.

Megyünk. Elémbe áll a Gyermekek: «Mécs bácsi, nézze, kaptam órát.»
Vásári holmi, játékkóra. Forgatni kell a mutatóját;
hajnalra tolja: azt mutatja; estére tolja: álomország
kapui nyílnak, hiszi, úgy van és fénylenek a gyermek-orcák.
Egy óra, melynek ő parancsol!! Fájó szemem a multba téved.
Búcsúfiám volt. Elvesztettem. Ó gyermekség, időtlen élet!

Mellettem lép a hős, a Gyermekek, a talpai jövőt dobolnak.
Nekünk az órák parancsolnak és parancsol a perc, a holnap!
Ha reggel ütni kezd az óra: mint rabszolgák a durva szóra,
munkások milliói mennek tengerre, gyárba, jégre, hóra.
Az óra int: a násznak vége. Az óra int: a nyárnak vége.
Az óra int: s mindenki indul kitért szájú sirgödrebe.

Ó lángagyú nagy feltalálók! Szerkesszettek vásárfiának
órát, amelynek parancsolnánk! A sebeink égig kiállnak!
Előre tolnám mutatóját húsz évvel: lássam, jő-e hajnal?
sok fájdalomunk fogytán cicáz-e tavaszi szél lengő hajammal?
Vagy visszatolná m harminc évvel édes, időtlen tavaszomba,
midőn még nem ütött agyamba az Öntudat, mint gyilkos bomba.

... Ábránd ... ábránd: búcsúfiának az Időtlenség búcsújáról ...
Az órák csöndes rabszolgája botorkál a Kálváriáról
a völgybe vissza. Rámerednek a kölelkű uccák s a házak,
ezer szobából, száz toronyról az órák mind reá vigyáznak.
És ő csak meggy vállán keresztül és tudja: köztük van az óra,
mely egyszerűen üt s ő menni fog a sir felé vezénylő szóra.